

- Hvis Domstolen giver medhold i den anden påstand, anmoder appellanten om, at den appellerede afgørelse tilsidesættes og at Retten pålægges at indskrænke dens betragtninger til de faktuelle og retlige spørgsmål, der behandles i appelkammerets afgørelse. Hvis Retten konkluderer, at den ikke kan opretholde appelkammerets afgørelse, når Website Disclosures betragtes isoleret, anmoder appellanten om, at Retten henviser sagen til appelkammeret for yderligere overvejelser om, hvorvidt Fort Lauderdale Disclosures og Sales Disclosures falder ind under undtagelsen i artikel 7 ⁽¹⁾.
- Hvis Domstolen giver medhold i den tredje påstand, anmoder appellanten om, at den appellerede afgørelse tilsidesættes for så vidt angår anvendelsen af artikel 7 og at Retten pålægges at foretage en fornyet bedømmelse af beviserne under hensyntagen til ordlyden af artikel 7 og ved anvendelse af en sandsynlighedsafvejning.
- Hvis Domstolen giver medhold i den fjerde påstand, anmoder appellanten om, at den appellerede afgørelse annulleres, og at sagen fordeles til en anden af Rettens afdelinger med henblik på yderligere behandling.
- Appellanten har også nedlagt påstand om, at Domstolen pålægger appelindstævnte at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 137 og artikel 184 i Domstolens procesreglement.

Anbringender og væsentligste argumenter

1) Første anbringende — Tilsidesættelse af forordningens artikel 63

Retten foretog en forkert fortolkning og anvendelse af artikel 63, idet den ikke annullerede appelkammerets afgørelse, for så vidt som den tillod fremlæggelse af nye beviser.

2) Andet anbringende — Tilsidesættelse af forordningens artikel 61

Retten tilsidesatte artikel 61 ved reelt at afgøre faktuelle spørgsmål, som ikke var blevet undersøgt af appelkammeret i dets afgørelse og ikke faldt ind under området for appellen. Som sådan overskred Retten sin kompetence til at annullere eller ændre appelkammerets afgørelse.

3) Tredje anbringende — Tilsidesættelse af forordningens artikel 7

Retten tilsidesatte artikel 7 ved at anvende et forkert beviskrav. Herved tilkendegav Retten også, at prøvelsen kræver specifikke beviser, frem for at anvende den retlige prøvelse på de beviser, der var fremlagt under sagen. Endelig forkastede Retten fejlagtigt appellants argument om, at der kan tages hensyn til en kvantitativ faktor ved anvendelsen af artikel 7.

4) Fjerde anbringende — Ulovlig sammensætning af Retten (Syvende Afdeling)

Rettens Syvende Afdeling var ikke sammensat korrekt. Dommer Kornezov blev udnævnt til Retten fra Personaleretten i 2016. Imidlertid blev det senere fastslået, at dommer Kornezov's udnævnelse til Personaleretten var behæftet med en processuel fejl. Hvis dommer Kornezov ikke havde haft sæde i Personaleretten i 2016, ville hans udnævnelse til Retten ikke have været mulig før 2019. Som sådan forekommer det, at hans udnævnelse til Retten også er behæftet med en processuel fejl. Den appellerede afgørelse må derfor tilsidesættes og sagen hjemvises til en anden af Rettens afdelinger.

⁽¹⁾ Artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 26. juni 2018 — IO, procesdeltager: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Sag C-420/18)

(2018/C 319/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IO

Procesdeltager: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Præjudicielt spørgsmål

Udøver et medlem af bestyrelsen for en stiftelse, som med hensyn til arbejds- og aflønningsvilkår befinder sig i en underordnet stilling i forhold til denne bestyrelse, men som derudover ikke befinder sig i underordnet stilling i forhold til bestyrelsen eller stiftelsen, selvstændigt økonomisk virksomhed som omhandlet i artikel 9 og 10 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 4. juli 2018 — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-438/18)

(2018/C 319/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 23, stk. 1, litra c), i lov om selskabsskat, i den affattelse, der var gældende i 2013, og artikel 23, stk. 1 og 2, litra c), i samme lov, i den affattelse, der var gældende i 2014, forenelige med EU-retten, hvis de fortolkes således, at renter betalt i forbindelse med lån, som tredjemand har optaget (som det overtagne selskab kunne have fradraget, såfremt fusionen ikke havde fundet sted) for at erhverve det overtagende datterselskabs kapital, og som er blevet overført som følge af fusionen, ophører med at kunne fradrages i det overtagende selskabs indtægter efter en omvendt fusion? Kan det navnlig fastslås, at den manglende mulighed for at fradrage renterne udgør en hindring eller en begrænsning for de fusioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2009/133/EF ⁽¹⁾, som både tilsidesætter direktivets principper og formål samt dets artikel 4?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares således, at udelukkelsen af muligheden for at fradrage disse renter er forenelig med direktivet, berøres dette svar da af den omstændighed, at denne korrektion ikke er sket i overensstemmelse med bestemmelsen om forebyggelse af misbrug, der er fastlagt i direktivet (artikel 15), eller den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet (artikel 73, stk. 10, i lov om selskabsskat), men derimod i henhold til en anden bestemmelse i national ret (artikel 23 i lov om selskabsskat)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19.10.2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT 2009, L 310, s. 34).